

[Ministeren for skatter og afgifter.]

det jo lovændring, og det vil sige, at det tidligst kan gennemføres ved lovændring i næste samling.

Gudme (RV):

Jeg vil da gerne takke ministeren for svaret og i særdeleshed for den venlige lille pote, som han strakte frem til mig her mod slutningen, hvor han sagde, at der var mulighed for at overveje, at man med hensyn til dødsboer kunne gøre det samme, som man gør med hensyn til tvangsauktion over udlagt løsøre. Jeg ville gætte på, at rent praktisk ville en sådan ændring imødekomme det behov, der er, og den kritik, der har været rejst fra auktionslederside.

Jeg tror nok, at den argumentation, som ministeren kom med i første del af sit svar, argumentationen om, at når det drejede sig om salg af nye genstande fra grossister, så ville man derved slet ikke komme til at opkræve omsætningsafgift, i virkeligheden falder lidt ved siden af sagens reelle problem. Jeg har ikke statistik for det — jeg tvivler på, at ministeren har det — men jeg ville mene, at typesalgene på auktion, bortset fra tvangsauktionssalgene, er private menneskers eller private dødsboers brugte genstande. Dette, at handlende går hen og bruger auktionsformen til at realisere deres lagervarer, er den absolutte undtagelse, og en undtagelse, som der også var en mulighed for at indføje en bestemmelse om, således at man i hvert fald krævede, at der skulle have været betalt omsætningsafgift én gang, for at man kunne fritage for omsætningsafgiften.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg har med mit svar gerne villet understrege to ting. For det første det, at kriteriet for fritagelse ikke alene kunne være, at en ting er brugt, og det forstod jeg på de sidste bemærkninger fra hr. Gudme, at han ikke principielt var uenig i. For det andet at man ikke udelukkende har kunnet knytte fritagelsen til auktionssalg, idet der også må være mulighed for at foretage auktionssalg af varer, der ikke er betalt afgift af.

Derudover har jeg søgt at imødekomme det problem, som spørgeren har rejst, ved at give tilsagn om at ville gå ind i overvejelser om en lovændring, som udvider det nuvæ-

rende område, der er fritaget, til også at omfatte dødsboerne. Jeg tror jeg tør sige, at dermed vil problemet, som det er rejst af hr. Gudme her, være løst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kurt Brauer* (SF) til boligministeren:

„Hvad vil ministeren gøre for, at fredede bygninger i ministeriets eje ikke forfalder?“
(Spm. nr. 152).

Skriftlig begrundelse.

På Asiatisk Plads har de af ministeriet ejede pakhuse henligget i en årrække efter en brand uden at blive holdt i en sådan stand, at yderligere og måske uopretteligt forfald forhindres.

Kurt Brauer (SF):

Der går det rygte på Christianshavn, at når det udbrændte, fredede pakhuis på Asiatisk Plads har fået lov til at henligge, så det nu er blevet vindt og skævt, så er det i virkeligheden, fordi ministeriet helst ville have revet pakhuset ned. Ministeriet skulle — siger rygterne — blot gå og vente på, at regningen for istandsættelsen bliver så overvældende stor, at det vil være økonomisk uforsvarligt at redde bygningen. Når jeg altså stiller mit spørgsmål her, så er det for at give ministeren mulighed for at feje disse rygter af bordet med et tilsagn om at starte oprydning og sikring af bygningerne omgående. Der er jo arbejdsløse nok at tage af.

Boligministeren (Helge Nielsen):

De bygninger, som hr. Kurt Brauer nævnte, er blevet beskadiget ved en voldsom brand i 1969, og først 3 år senere blev Asiatisk Plads købt af staten med henblik på opførelse af en kontorbygning for udenrigsministeriet. I forbindelse med købet henstillede finansudvalget, og i øvrigt SF's medlem af finansudvalget, at søge fredningen af de brandskadede bygninger ophævet, og det er muligt, at det, der er årsagen til det pågældende rygte, er, at vi i boligministeriet blev pålagt at søge fredningen ophævet. Det særlige bygningssyn har imidlertid meddelt, at synet finder det meget vigtigt, at de udbrændte bygninger bevares, men at bygningernes indre meget vel kunne indret-